

omnibus malis vestris me deamini. Emite ab illo aurum
hoc igne probatum, quod aduersum est, quam vivus ardor
in partem accedendi Sanctorum horum Mysteriorum. Ut
mundum hoc aurum obtineatis, emendum vobis est. Opus
est, ut aliquo vobis pretio; creatis rebus nobis
et exanimante toro vestrum illi iebus omnibus, quibus reple-
tum est, et quam primum fentieis in vobis iterum inflam-
mari sanguinum ardorem, quo silim erga divinam Euchari-
stiam flagrabit. Ex Morali novi Testamenti Parte Ia Neu-
tina Long. verio.

Amor tuo fidelis Christus
miserere nos
completi de-
bemus, at-
demus in
nobis + 16
propterea
tu de-
fessum.

Quo major in vobis fuit erga fandam Communionem
ardor, a quo esse debet zelus vester pro Jesu Christi glo-
ria. Cor nostrum illud posidere non potest, quia diligit;
neque potest diligere, quia vehementer concupiscit, illud
ad omnibus hominibus cognoscit, amari, in honore haberi,
ad se vere periperit in vobis felices hos sensus, qua latitia,
qua confitentia affectus vos decet videntes cultum reveren-
tiam publica obsequia, quia fideles omnes moderna die

tiati, publica obsequia; quod non
pratice festinari. Filio Dei? Participes esto triumphi il-
lii; vosmet facios addite ex corde piissimis animabus,
quod ad nitorem, ac pompam ejus augendam aliquid con-
ferunt per internos fidei, & Caritatis actus, per laudes,
& opinicia, per liberalitatem, atque laborem: lacrimis
amoris forte profequimini haereticorum, & peccatorum,
quorum cæcitas efficit, ne communis Ecclesiæ gaudio affi-
ciantur. Consilium in te, vosmet in profunda collectione
continebit, ac occupandi in cultu adorabilis hujus Sacra-
menti, ac sape accessendi ad thronum Iesu Christi, ut illi
vestra praefatis obsequiis, necessitudines vestras illi signifi-
cetis, & illis open aflegquamini. Felix anima, qua in San-
cta prælia hac perseverat; hac vere astuta, et spiritu
ejus, quam celebrat, festivitas. *Idem.*

Sermo Manuscritus.

Quid confitearis deo? Non satis crebro accedimus ad Sacramentum Iesu Christi, sacramque synaxis, & hac novissima causa est propter quam pieatis, & caritas tepefit in animabus. Divinum hoc Sacramentum panis est, qui vires nostras reparatur debet ac nos sustinet; hanc medicina, quia omnes spirituales morbos curare debet; hinc sions est gratiarum omnium, ideoque etiam pietatis. Cur primi Fideles ad confessantes erant? unde nam proficiebatur imperterrita illosum virtutis, hac latitutis, & alacritatis, qua ferabantur ad Maryram, & propter Deum sanguinem suum effundebant? Quoniam vero communicebant. Seculis labentibus frequenter hic nolis communionis obsolevit. Per negligenciam hanc adeo periciliosum, iniquitas paulatim perceperuit; & quo magis inlevit iniquitas, caritas obsolevit. Nihil in hac tristis pietatis labens occafu non est naturale. Si corpori substatim alimenta, quibus nutritur, deficit, & corruit: ex quo vero negas anima christem ecam, quam Deus illi preparavit, debet arceretur: cuius rei non defunt amplissima testimonia. Satis enim ducimus semel quotannis communicare; vel faltum platinum non fecisse putamus, si Pafchali Communioni alias infrequentissimas adjicimus. Neque arduum est causam excogitare, ut ab Altari abstineamus; immo eo procedit hinc illud, ut id nobis mortuo, ac virtuti verta

INSTITUTIO EUCHARISTICI SACRAMENTI. M O N I T U M.

Venit Eucharistie Sacramentum, quod Dei Filius instituit pridie quam pateretur, non sit ex preci-
piis nostris Religionis Mysteriis, tamen in prima hujus Operis Editione mihi omnitemdum esse censuit, non
quia de Communione in prima hujus operis parte locutus fueram, tunc quod nobis adhuc agendum supere-
rat de eodem quatenus Sacrificio, & Sacramento postquam Sermonem habuimus de Sanctissime Tri-
nitatis Mysterio juxta proximam Ecclesiam, que in tempore illud rectius adorabiles hujus Sacra menti felicitatem.
Sed cum iterum prelo subcindendum fuit opus, opera pretium me facturum duci si ubertorem hujus
argumenti copiam in medium proferrem ad ostendam examinandum, ubi deesse mihi vixim est aliquid de
reali presentia Corporis, & Sanguinis Fili Dei, qui Concionatores verba facere consueverunt, & arbitratus sum ve-
rum de eadem loquendi locum esse Mysteriis hujus Institutionem, quam habuit Salvator in Canna novissima cum Apostolis
fuis. Hic igitur de hac tanum realitate verba faciam, quin attingam, que alibi dictiora sum, quoniam argumentum hoc
fatis est amplius, ita ut pluribus sufficeret valeat Sermonibus, quemadmodum satis, superque fuit ad spissa, & ingentia
Volumina admplenda.

Hac una mihi reliqua est difficultas collectanea hac mea, non secus ac alios Titulos in sex Paragaphos dispescere, quorum singuli eo spectent, ut veritatem de reali Salvatoris presentia in Eucharistia probent, atque confirment.

PARAGRAPHUS PRIMUS.

Multiplex Sermonum in hoc argomento Synopsis.

Laxime naturalis partitio, qua eligi possit ad probandam realitatem Corporis Jesu Christi in Eucharistico Sacramento, mili videtur connotare multiplices locos, in quibus Jesus Christus de adorabili hoc My-

relicuis Evangelistis admirabili cum perspicuitate videmus
promissionis hujus libertatem fidem. 3. In falso Paulo videt
memorem usum Augustissimi hujus sacramentum facendum. Par-
ticio hac videtur omnia complecti quae solidissima, ac pro-
batissima afferri posse videantur ad probandam realitatem
Corporis Iesu Christi in Eucharistia Sacramento. Idem lo-
quitur, in quibus non satis apte Salvator locutus est; illius
strans verbi, quibus usus est in illius promissione, videtur
in ipsa Institutione, vel per utrum, quem fecerunt Fideles
hunc Mysterium. Haec igitur erunt tres partes huius Sermonis.

Pars prima. Dicere postulamus promissionem a Dei Filio factam; qua se nobis daturum recipit pretiosum Corpus suum ad manducandum, adeo perspicuis, energeticas, significantes verbis expressam fuisse in prolixi Sermone, de hac re, de industria propozito; ut afflerti Reformati, qui diutius confessi sunt Iesum Christum hoc in loco nequamque verba facere de corpore suo, quod in praesentiarum concordant, nequeant illo pacto id intelligere de sola Corporis Iesu Christi figura, neque de Signo, neque ut loquuntur de Memoriali. 1. Si in hoc Mysterio non nisi pauci, aut unum est; vel ut illi teneat, Corpus & Sanguis Iesu Christi ibi non sunt, nisi in figura, quid necesse era mensorum, ad quos loquebatur, disponere ad hujus Mysterii fidem per miraculatum illud prodigium multiplicans panum, nisi ut illis sublimè supremè potentius sua specia exibet, & ut illi intelligenter non esse valde.

¹ Tria dogmata Christiani argumenta. — *Paulus.*

Christianis argumenta de reali Corporis & Sanguinis Iesu Christi in Altaris Sacramento praesentia, fermouis partitionem posunt suppeditare. Argumenta eo fortiora, quod ex Scripturis deproponta sunt. Profecto quod Catholicis dogma de Eucharistia ex Scripturam fide sit defumptum, nemo utsi dubitare potest: ipsi etiam adverfari nostri dicunt ibi ad litteram inveneri, sed aijant, literam occidere. Igitur hoc pro nobis stare tenemus, literam quidem nobis favere, illici autem adverfari.

Premium argumentum est confessus, & uniformitas quatuor Sacrorum Scriptorum in referendis verbis Institutionis hujus Mysterii: *Hoc est Corpus meum*, sine illa mutatione, sine varietate, sine commentatoris, sine explicatione; quamvis alter se ferre conuerseint, & hoc in loco interpretatio magis effet necessaria, quam alibi. Evangelistica sunt Fideles, qui sicut non conuerserunt, ut quid suis dividendis effet, deliberaverint. *Divisa sunt omnia eorum ad finem laboris, eiusque in exercitu, quando in terra finisque veritate fecerint.* Non solum fine tantum, sed etiam ejusdem Praeceptoris discipuli, Doctores eodem Spiritu sancti lumine affliti, qui ad unguem id narrant, quod a Magistro didicenter. Ex his quatuor, tres, videbilec fani eti Mathaeus, Marcus, & Lucas eadem Domini nostri verba proferunt Eucharistiam instituentis: *Hoc est Corpus meum, Sanctus vero Joannes non enarravit sanctam hanc Institucionem, sed attulit proximum Domini nostri Sermonem cum Discipulis suis, ubi hanc illi annuntiavit, & pollicetur. Denique quinque accedit Evangelista, de industria, ut ita dicam accitus, quodanguidem in omnibus operibus suis non aliam, nisi hanc Filii Dei actionem describit. Hic autem, quo loquor, sanctus Paulus est; neque enim referit, quod ali dixerunt Apostoli, sed ait: *Ego enim accepi a Domine, quod et tradidi vobis, quoniam Dominus Iesus in persona vestra, hunc sacerdotem vestrum, sacerdotem vestrum, sacerdotem vestrum.**

Pars altera. Ostendendum est adorabilis hujus Mysterii institutione perfecte responderem promissioni, quam Salvator fecerat: etenim primo Testamētū, secundo Præceptū, tertio Sacramentū instituit, unde sequitur debūtus voluntatem suam prodere verbis periculis, quae nul-
lī essent obnoxia explicationibus, atque interpretationibus; rationiam hęc tria sunt hujusmodi, ut minime patiantur obſ-
trahens metaphoras, vel amphibolię, quae causam de-
batur, accepit panem, & gratias agnos fecit; & dixit: Accipite, & manducate, hoc est Corpus meum. (1. ad Cor. 11.) Pro hoc primo argumento considerari potest; 1. Numerus Sa-
crautorum Scriptorum, qui hanc Eucharistie Institutionis historiam scripsisse; 2. eorum confessus, & uniformitas in re-
ferendis Iesu Christi verbis sine varietate, sine explicatio-
ne. 3. Necessestas quæ adūfiter addendi aliquam explicatio-
nem, nisi hac ad literam fuisse intelligendū.

etiam de litteris huiusmodi intelliguntur. Alterum argumentum defumitur ex capite quinto sancti Joannis; ubi instituto quidem narrata non inventur; quoniam sanctus Joannes, qui omnium novissimum suum exordiavit Evangelium, in id proprie incubuit, ut referret, quod ab aliis fuerat; omnisnam: sed afferre possumus duo: Alterum quidem Eucharistiam ibi vere promitti, porteadi, & annuntiari; quod Protestantes holteria die non inficiantur, postquam irrito conatu afferuerint, istuc de Eucharistia verba non fieri: Alterum vero partes omnes prolixii hujus sermonis Domini Nostri ad discipulos suos, aequa ac conclusionem fortiter probare praesentiam realem, potissimum vero si promissionis verba cum verbis eorum adimpletam similem significatiibus conferantur.

Terium denique argumentum a sancto Paulo mutuamur, non quidem ex sancta hujus institutionis narratione, in qua nihil peculiare inventur, sed ex eo quod addit de magno hujs Mysterii participatione. Nam postquam retulit eadem verba; *Hoc est Corpus meum,* (*1. ad Cor. 11.*) hoc addit commentarium. Itaque quicquid mandatoris possem hunc vel liberis caltem Domini indigne, res erit. Certe ergo hoc Pro pectore etiam in aliis casis, ut illud dicitur, *admodum*.

Pro parte tertia. Post promissionem, atque institutionem huius Mysterii ad examen recovandus est finis, quem Filius sibi proponit, & usus, quem voluit fieri. Hic tertur a sancto Paulo in Epistola prima ad Corinthios,

comendendum accedit, debere probare, ac se ipsum, utrum dignus sit, excutere. Tertium: Si biberit, vel comedenter indigne, sibi propriam bibere, & comedere damnationem. Quartum: huius rei causam esse, quia Domini Corpus non distinxerit. Quintum: multos agros esse, vel languere, vel extiam mortis fomo dormicere, quod illud non fatis distinguunt. Qua verba bene exposta, nobis adstrinxit idem realis praesentia. *Petition in Tractatu de Eucharistia.*

III. Omnia argumenta fidelis nostra circa Eucharistiam ad tria capitula referri possunt, quae tres sermones partes possunt constitueri.

Primum pertinet ad explicitum Dei verbum perspicuus, ac saepe repetitis verbis expressum.

Alterum ad constantem, & immemorabilem Traditionem ab Apostolis profectam, quorum doctrina a nobis accepta de Eucharistia, in Ecclesia semper conservata fuit.

Tertium ad iustitiam, & explicitas decisiones Ecclesie, ubi obiecta sunt opiniones huius opposita Veritati.

IV. Methodus, quam Concionatores quidam servaverunt in divisione, ac partitione sermonum suorum cum de omnigenius moralis discipline argumentis agerent, utilis est potest etiam ad probandum realitatem Corporis, & Sanguinis Filii Dei in Eucharistia; videlicet probandi haec veritatem, 1. per Scripturas; 2. per Traditionem, & auctoritatem sanctorum Patrum, & universaliter totius Ecclesie confessum omniibus temporibus, & in omniis locis: 3. per rationem.

Ad priorem partem probandum, in compendium afferunt. Figura novi testamenti, ubi Jesus Christus praeceps spiritus ad divini hujus Sacramenti institutionem, qualis fuit panum multiplicatio; aqua in vinum in Nuptiis Cana conversio &c. 2. Explicita verba Fili Dei a tribus Evangelistis, & a sancto Paulo relata. Promissio, qua se hominibus daturum recipit Corpus, Sanguinemque suum in cibum, & ponum, quia a sancto Joanne refertur, & quia nullum dubitandi locum relinquunt, quoniam de natura, veroque Corpore suo locutus fuit. 3. Ea, que testatur sanctus Paulus apostolus, ejusque animadversiones in hoc divini amoris testimonium. Videri autem potest, & facile intelligi nullum ex his locis admittere posse figurarum sensum, ut Novatores afferunt: sed illum proposita excludere.

Ad alteram partem probandum, uti plurimi prescriptio-nes, quae plurimis scripturis recurrunt; que quidem via, in ea sita est, ut per locos Ecclesie Patrum secundum taciturnum ordinem sumptus probemus, neminem ex illis fuisse, qui docuerit Eucharistiam figuram esse; sed e contra omnes docuisse, eam esse reale, verumque Corpus Iesu Christi. 2. Hac prescriptio via posita est in eo, quod ostendat Novatores audiendos non esse, fuit quod Ecclesia Catholica est in possessione fidei de reali praesentia, per omnem seculorum durus; seu quod cum Novatores sint schismati, & ab Ecclesia desicerint, immo rebellis in illam arma converterint, veritas sequestres esse non possunt.

Ad probandum tertiam partem, que consistit in argumentis ab ipsa ratione petitis. 1. Si Jesus Christus realiter non esset in Eucharistia, sequeretur, nos ab illo deceptos fuisse; ideoque ilnum non esse veritatem, quia omnia illius verba, sermones probant, illum vere ibi adesse. 2. Iesu Christi Ecclesia cui Propheta tot polliciti sunt privilegia, nihil habere amplius, quam verus Testamentum, si Corpus Domini in figura tantum esset in hoc Sacramento. 3. Omnes Ecclesia Patres conjurasse, ut fallerent fideles, quandoquidem omnia eorum opera de reali praesentia loquantur.

V. Generalis ratio, qua utitur ad confundendos Hereticos, & ad robورandum dogma Ecclesia Catholice singulatim adhiberi potest ad offendendam realitatem Corporis Iesu Christi in Eucharistia, & ad dispendia sophismata, quibus utuntur Calvinisti ad errorem suum confundandam.

1. Realis praesentia fuisse seculorum omnium fidem.

2. Fuisse Fidem omnium Gentium, quae Christianum Religionem amplexare sunt.

3. Hereticos ipsos, qui divinitatem Iesu Christi impugnariunt, videlicet Arianos, Nestorianos &c. de hac re non dubitantes; quoniam Patres uti sunt eorum confessiones in hoc argumento ad confundendos eorum errores in reliquis, que ad Religionis essentiam maxime pertinent. Hoc docet Vincentius Lirinensis, ut constantes permaneamus in Ecclesia fidei, & habeamus arma pro manibus ad vim propulsandam simus, & inferendas: *Quod semper, quod ubique, quod ab omnibus creatum est.* Quod ipsum equipollentibus verbis effici potest: Universalitas, perpetuitas, confessus unanimis.

PARAGRAPHUS II.

Fons, Autors que unde hauriri copia posset ad propositas sermonum fracturas exponendas.

S. Anctus Ignatius Episcopus Antiochenus, & Martyr. Epis. Seculum I. ad Smyrn. invicte probat realitatem Corporis Iesu Christi. In Epis. ad Ephos.

S. Sanctus Iustinus Martyr in 2. Apologia pro Christicolis Sec. II. latius hoc tractat argumentum.

S. Sanctus Irenaeus Lugdunensis Episcopus, & Martyr lib. 4. contra Heretos fuisse probat realitatem Corporis Iesu Christi in Sacramento.

Clemens Presbyter Alexandrinus lib. 1. & 4. Stromatum Sec. III. multa habet hujus argumenti.

S. Sanctus Cyprianus Carthaginensis Episcopus, & Martyr in Epis. ad Cæciliū; agit de Sacramento Corporis, & Sanguinis Iesu Christi, præter Tractatum de Cena.

S. Sanctus Dionysius Episc. Alexandrinus Epis. ad Fabium Antioch. Epis. apud Euseb. lib. 6. fuisse narrat Serapionis hist.

Sec. IV. &

Idem contra Paulum Samotracenam.

Eusebius Caesariensis in Palestina. Sanctus Athanasius Episc. Alexandrinus Tract. in illud Evangel. L. Qui discrete verbum contra fidem Hominum, probare conatur realitatem Corporis Iesu Christi in Eucharistia.

S. Sanctus Hilarius Piætavienensis Episc. lib. de Trinit. in lucem profert veritatem hujus argumenti.

S. Sanctus Basilius Magnus l. 1. de Baptismo duos integros habet sermones de Eucharistia.

S. Sanctus Opatus Milevitanus in Africa Episcopus contra Donatistas lib. 1. Multa habet, quia nullum relinquunt de veritate Mysterii hujus dubitationem.

S. Sanctus Cyrilus Episcopus Jerozolymitanus Catech. My. 1. unus est ex Patribus, qui magis perspicue, & eloquenter de hujus Mysterii veritate differat.

S. Sanctus Gregorius Nazianzenus hoc in prima fuerunt Orationum perractat argumentum.

S. Sanctus Gregorius Nyssenus Oval. Catech. cap. 37. late 1. ad 2. discrete argumentum.

S. Sanctus Ambrosius Episcopus Mediolan. In Lucam l. 6. Epib. 3. de Spiritu sancto. c. 18.

Idem Epis. 38. & 19. & alio fuisse.

S. Sanctus Iudas Pelusioti l. 1. Epis. 100. late de hoc agit argumentum.

S. Sanctus Cyrilus Alexandrinus l. 4. in Joann. integratos habet hujus argumenti sermones.

S. Sanctus Epiphanius Salamina in Cypro Epis. in Antora pro probat facili sui Traditionem de Eucharistia.

S. Sanctus Ephrem Edessæ Diaconus in libro de natura Dei curiose non scruta fuisse, & perspicue agit de hoc argumento.

S. Sanctus Nilus Episcola ad Episcopum Anaftasium relatus in Tomo V. Bibliotheca Patrum probat realitatem de Fide in hoc Sacramento.

S. Sanctus Innocentius Pp. in 2. ad Exuperium Epis. adfert, qui de hac realitate narret Ecclesia.

Elias Gerenensis in Commentariis in sanctum Gregorium Nazianzenum utitur vocibus transmutationis, & transmutationis.

S. Sanctus Hieronymus Epis. 150. ad Hebridam fuisse agit de corporali Salvatoris praesentia in hoc Sacramento.

S. Sanctus Paulinus Epis. 31. ad Apionem laudenter de eadem pertrahat.

S. Sanctus Aelius Hamil. in Prodig. similiter late rem eamdem perfinguit.

S. Sanctus Joannes Episc. Hierosolymit. Serm. de Eucharistia plane fuisse summum de hac re promitt.

S. Sanctus Augustinus Hom. in Psalm. 98. ait divinam hanc Carmen adorandum esse, præfusquam manducetur.

Idem Conc. 2. in Psalm. 33. & 34. 39. 89.

Idem l. 10. de Civ. c. 20. & lib. 3.

Idem in Psalm. 21. probat adhærandum esse testamento Iesu Christi plane, & sine ambiguitate expresso.

Idem Epis. 23. ad Bonifacium, ubi ait, Jetum Christum, qui semel tantum immolatus fuit in se ipso quotidie immolari in Sacramento.

Idem Epis. 162. ad Episcopos Donatist.

Idem Epis. 17. ad Dardanum.

Idem contra Adversarios legis. & Prophet.

Idem Tract. in Joannem.

Idem l. 22. de Civit. c. 8.

Idem l. 9. Confess. ubi verba facit de obitu Sancta Matris fuisse, qua flagitavit, ut statim fieret mentio sui in Altari, in quo oblati fuit viçima salutis nostræ.

Idem lib. de meritis. & Confess.

Idem Serm. 8. & 13. de diversis, & Sermones 57.

Idem Serm. 2. de verbis Apof.

Idem contra Faustum l. 10. & 20.

Idem sanctus Augustinus patrum de re eadem verba facit, sed

Domini Nostri.

73

sed obscurius, & ex dimidio, opera pretium minime ratus loqui palam seu propter Ethnicos, quorum ingens adhuc numerus erat in Africa, ubi concionabatur, quibus hoc Mysterium scandalum peperisset; seu propter Cathecumenos, quibus summa cura illud tegebatur, quemadmodum Augustinus ipse proficit. Protestantes Calvinista partim ex hereticis, partim ex allegoricis, obscuris, & anagmaticis locutionibus, quibus nonnunquam sanctus hic Doctor usus est, occasionem arripiunt sibi persuadendi, & praticandi sanctum Augustinum cum ipsi sentire, nec toti loci perspicui, formales, expliciti ne supplicandi quidem locum prebeat. Profecto si Calvinista facti Zulgiani, in Eucharistie argumento, bona fide agere vellent, non ne potius de incomparabili hujus Doctoris sententia iudicium ferre deberent ex locis apertissimis, & in dubio non reverandis, quam ex locis quibusdam in pravum sensum detortis, & ubi tantus Pater affectus non loqui plane, licet nihil unquam aliter contra veram Ecclesie sententiam, & hi loci, quos allegant plerisque refutati sunt a Lutherano ipsi Confratribus suis, sed multo solidius ab Eruditissimo Cardinale Petronio, qui illos in medium proficit, & quibus illi respondunt, ut meridiani luce claris intellecta pertinacia, & mala fides adverfariorum notorum, qui hoc in argumento, que ac in argumento de gratia, fandi Augustini auctoritate abutuntur.

Cardinalis Richelieu in libro 4. Tractatus pro convertendis illis, qui ab Ecclesia reculerunt, ubi logitum de reali praesentia, transubstantiatione, & adoratione Iesu Christi in Eucharistia.

Cardinalis de Berulle, qui plurima cum eruditione hoc pertractat argumentum contra Ministrum Moulin, praesupponit hanc sententiam Patrum, & locis S. Pauli, & reficit malos sensus, in quos illi ab Hereticis detorquentur. Inter Interpretem Salmeron, & Maldonatus prodebet possum, ubi agit de Institutione divini hujus Mysterii, & de circumstantiis loci, ac temporis, quod ad id elegit Filius Dei.

Ex Scholasticis præter sanctum Thomam, qui de hoc agit argumento in parte tertia, Suarez, & a Valentia lucem non modicam attingunt difficultatibus, que in hoc Mysterio inveniuntur, ut rationibus desumptis ex verbis Iesu Christi, & auctoritate Patrum cuiuslibet taculi; ac tandem omnibus Calvinistarum objectionibus responderent.

Alius Theologus, & Controversiarum Scriptor præterea, non quod solum argumentum hoc non pertrahatur, sed accuratestimum non fuisse perfundi non fuerunt; sed quod necesse non est propter istius congrere, & Concedunt non nisi eam compendio argumentum, quis in paragrapho quinto preferueret.

Liber cuius titulus; Perpetuitas Fidei de reali praesentia Iesu Christi in Altaris Sacramento. Item spissum volumen, quod eodem titulo circumferuntur.

Pater Novus in libro, qui inscribitur: Praesentia Iesu Christi in SS. Sacramento, & qui esse potest responsum locum eius in hoc Mysterio.

S. Sanctus Petrus Chrysologus Serm. 67. non loquitur nisi de Altari Sacramento.

S. Sanctus Leo Papa Epis. 40. ad Anatolium.

Theophilactus Enarr. in Matthei loquitur de reali praesentia concepcionis, apertissimique verbis.

Salvianus 1. 1. ad Eccl. Carb. declarat quenam sit illius fides in hoc Mysterio.

S. Sanctus Avitus Viennensis Episcopus sermones habet hujus argumentum.

Sophronius Jerozolymitanus Episcopus in vita sancte Mariae Ægyptiacæ.

S. Sanctus Joannes Climacus Gradu 17. fuisse loquitur.

S. Sanctus Joannes Damascenus de fide Orthodoxa integros habet sermones.

S. Sanctus Eligius Noviodunensis Episcopus Homil. 4. de Cœ. Domini, non loquitur, nisi de realitate.

Venerabilis Beda Homil. in Feriam 3. Palm. unice immoratur loquens de Corporis, & Sanguinis Domini in Sacramento realitate.

Alcuinus in Confessione Fidei parte 3. plane, & luculentiter perficit.

Algerus quoque prolixus habet tractatum hujus argumenti.

Petrus Damiani Epis. ad Desiderium Ecclesiæ fidem de Eucharistia explicat.

Hugo Episcopus Lugonensis in Tractatu de Sacramento Corporis, & Sanguinis Domini adverfus Berengarium.

Durandus in Tractatu de Corpore, & Sanguine Christi.

Lafranchus de Eucharistia Sacramento adverfus Berengarium.

Guimundus Tract. de veritate Corporis, & Sanguinis Christi in Eucharistia.

S. Sanctus Stephanus Augustodunensis Episcopus Tractatu de Sacramento Altaris in Bibliotheca Patrum tom. 2.

Pauchas de Sacramento Corporis, & Sanguinis Christi adverfus Berengarium aliquoque realitate inimicis.

S. Sanctus Bernardus Epis. 69. ad Gildonem prolixus explicat Ecclesiæ fidem de Eucharistia.

S. Sanctus Thomas Aquinas 57. & compofuit Officium, praeter ea, que docet in Summa, videlicet in Supplemento.

Cum Theologi, qui de Eucharistia Sacramento, Controversia, qui scripturam adverfus Hereticos, Interpretis, qui edidere Commentarios in Evangelia, & sanctum Paulum; cum, inquam, omnes Auctores tanto sint in numero, ut illos confusori minime polluti Concionatores, inutiliter labor esset eorum texere nomenclaturam. Nonnullos offerant celebros qui ex ordine collegant fortissima praefacie realis Iesu Christi in hoc Sacramento argumentum.

Cardinalis Bellarmius, qui mea quidem sententia pra

omnibus Controversiarum foliis pertractavit realitatem Corporis, & Sanguinis Salvatoris in Sacramento Altaris, controverfiam, quoniam hujus argumenti elucubratus est in lex li-

Houay lib. Concil. Theol. de Myster. Tom. IV.

Theolog. & Interpretes novi Testamenti.

</div

Supplementum ad Mysteria

tertioris viae mysticæ. Dicit posset ideo locum ipsum, ubi natus est, Beteratur tunc hinc vocatum sicut, videlicet dominum panis; omnia initia ad illuc præparatae hominum mentes ad credendum magnum illud miraculum, quod in mutatione panis in Corpus sumptuosus peragitur, primum ex his miraculis, ubi aqua in viuum convertitur, tacere præbere nobis exemplum, vel falem specimen transubstantiationis: Sed ne immoret in disquisitiis relationibus, quæ licet remotores, non tamē minus vere sunt, nam eliganus ex illis, quæ majorē habent similitudinem, & propria accidunt; videlicet panum multiplicationem, quæ semper a Patribus habita fuit tamquam figura, in qua Salvator nobis præbat imaginem illius, quam facturæ erat in Eucharistia. Hoc exemplum re vera omnes auctoritatem difficultates, quas mensib[us] fingeret poterat in promulgatione, quæ deinceps fecit dñs nobis Corpus sum ad comedendum, & Sanguinem ad bibendum. Quid enim magis negotium facilius in divini hujus Mysterii conceptu illud nimis curiose ad examen vocantibus, et intelligere quoniam donum Corpus simile esse posit in pluribus locis; & ecce nobis præbat exemplum in hac multiplicatione. Nam hi fuerunt illi qui quinque panes, qui realiter, & substantiaiter manducaverunt: qui quinque milibus hominum; ideoque singuli panes reproduci, vel multiplicati fuerunt plus quam milles, & plusquam in locis mille similes: cum essent non solum in illis omnibus, qui illos manducaverant, sed simili etiam repleverunt spatiū diocesanū calathorum, qui pleni reperti sunt: quod fieri non posset, nisi quinque panes illi plura simili spatia occuparent: hi enim idem erant, iuxta scripturam fidem, quibus repletæ erant calathi, postquam omnium famam a saturitate usque expleverint.

Applicatio quorundam locorum Scripturarum ad hoc argumentum.

Tenebre
hujus My-
sterii in-
veniunt Ma-
gnitudinem
illius, qui
in illis late-

Sicut tenebra eis ita & lumen ejus. Psalmi 138. Ecclesiæ 3. Patres duo in divina Eucharistia anfideviterunt: alterum quidem perspicuum, alterum vero obscurum. Verba Confessionis perspicua sunt: simplicissimi Spiritus intelligent, quid dicere voluerit Iesus Christus: institutus sacramentum fui Corpus. Cum Religio ipsius sit pro simplicibus, Sacramentum, quod centrum est hujus Religionis, illam sustinet, & sine qua nulla est Religio: quia nulla ibi Religio est, ubi nullum verum est Sacramentum. Hoc in quantum Sacramentum, & non in quantum perspicuum, ut ab omnibus possint intelligi. Sed modus quo Sacramentum hoc adimpleretur, est, obliterare sicut. Hoc Dei opus est: hoc Patres confessi sunt se nequaquam intelligere posse: hoc nonnulli suscipere aut sunt populo explicandum, hontantes solum illum ad credendum verbo Dei, quod era perspicuum. Ecerit ne Deus id, quod est in divino Sacramento, si non est incomprehensibile? Mirabilia eius non efficiunt hoc nomine appellanda, si mens humana illa asequi potuerit. Iesus Christus magis adhuc abscondit, sed in Eucharistia, quam in Incarnatione, & in passionibus suis. Si igitur Propheta de Mysterio Incarnationis ipsius exclamaret, Vero tu es Deus abuentus, deus Israel, Salvator; (Isaia 43.) non ne nobis etiam confiderantibus densa velamina, sub quibus Iesus Christus in Altaris Sacramento delicitur, potiori jure excludendum est, vere tu es Deus abuentus. Sed quo magis invia in ea fuit velamina, quibus conteregit, eo magis illa nos admonet se praefentem esse, & caligo, qui mihi stuporem ciet, mihi est veritas argumentum. Domine in his, quorum intelligentiam non complevit, insiligo. (S. Hilarius 1. 10. de Divinitate.) Ea ipsa quæ non allego, efficiunt, ut intelligam, Divinitatem, & humanitatem tuam in adorabilis hoc Sacramento contineri. Verus colendi te modus, et credere tibi dicenti; Hoc est Corpus meum. Tunc enim intelligi aliquippe proportionem futuram inter humilium fidem meam, & Magnitudinem tuam.

Medius vestrum stetit, quem vobis fecisti. Joann. 1. Hoc, Christiani Auditores, vobis dicere possum quod olim Magnus sanctus Joannes Judæus: Medius vestrum stetit, quem vos fecistis. Ille, quem tot facula expectatis, quem Patres veteri, & omnes antiqui Patres conciperunt, & cuius adventum maturatoe sunt fuit tot votis, ac precibus Celum fatigantes, ut in terram mitteretur: ille inquam de Cœlo descendit; medius est inter vos; illam praefitem habetis; sed hic thesauris est, quo non fruimini eo quod illuc necfit; felicitas est, quam non gustatis, quia ad illam ne animum quidem adverteritis. Bonum est infinitum, quod vos beatos potest efficeri, sed quod vobis est potest nullus utilitatis, eo quod non satis premium euscognoscitur. Denique bonum hoc cogitationibus vestris sublimius, ac vestris defideris manue vos beatos non effici, quia eodem uti ignoratis. Inde easdem vobis licet utilitates percipere, ac illi, qui ejusdem viabilis praefitia perfruantur: cum enim aque liberalis sit in utroque statu, cur non perfuerint? Si vobis dignos praefriterit qui recipiant gratias, quas effundebant in illos, qui ad ipsam configuebant in necessitatibus suis, miraculosis conversiones, admirabiles curiosities, beneficia, quæ plenius manibus ut ita dicam, fundebat; si vobis non est, ut

ut illis, cum quibus versabatur, felicitas videndi sanctam humanitatem suam, caci, qui per illum videbant die lucem, illum adorare non cessabant, & in tenebris, in quibus vos resiliquere voluit, vobis esse debet solatio; ad fidem vestram exercitationem vobis utilius esse hoc credere, quam videre.

Dixit & facta sunt: ipse mandavit & creata sunt. Ps. 32. Envis Dominici verbis. Nihilum obtemperat, & loquenti Domini multo superius, quasi liceat remotores, non tamē minus reverentur, nam eligamus ex illis, quæ majorē habent similitudinem, & propria accidunt; videlicet panum multiplicationem, quæ semper a Patribus habita fuit tamquam figura, in qua Salvator nobis præbat imaginem illius, quam facturæ erat in Eucharistia. Hoc exemplum re vera omnes auctoritatem difficultates, quas mensib[us] fingeret poterat in promulgatione, quæ deinceps fecit dñs nobis Corpus sum ad comedendum, & Sanguinem ad bibendum. Quid enim magis negotium facilius in divini hujus Mysterii conceptu illud nimis curiose ad examen vocantibus, et intelligere quoniam donum Corpus simile esse posit in pluribus locis; & ecce nobis præbat exemplum in hac multiplicatione. Nam hi fuerunt illi qui quinque panes, qui realiter, & substantiaiter manducaverunt: qui quinque milibus hominum; ideoque singuli panes reproduci, vel multiplicati fuerunt plus quam milles, & plusquam in locis mille similes: cum essent non solum in illis omnibus, qui illos manducaverant, sed simili etiam repleverunt spatiū diocesanū calathorum, qui pleni reperti sunt: quod fieri non posset, nisi quinque panes illi plura simili spatia occuparent: hi enim idem erant, iuxta scripturam fidem, quibus repletæ erant calathi, postquam omnium famam a saturitate usque expleverint.

Applicatio quorundam locorum Scripturarum ad hoc argumentum.

Qui pollicitus est fore ut error, omnesque conatus inimicorum Ecclesie nunquam prevaleant contra ipsam, & contra fidem hujus Mysterii, quod effectus, & continent potissimum doctrinæ illius partem, quam haustæ ad eodem Salvatore, qui Sacramenti hujus Institutor est, & ab illis qui hujus institutiones testes fuerunt: siens trahiderunt nobis, qui ab initio fuerunt, & ipso videbant. Hinc S. Justinus unus ex primis Christianis Auctoriis, innixus Traditioni, quam a suo jam numerabat, hæc habet: Non enim, ne communem pauperem, neque ut communem possum ista sumimus, sed quoadmodum per verbum Dei; Caro fæsus est Christus Salvator noster, & Caro, & Sanguinem salutis nostra causa habens . . . Incarnatus Iesus Christus, & Sanguinem eis dedit somnis. (S. Justinus Martyr. Apol. 2.) Hoc memoriam inventum in Sanctis Evangelis, & Iesus præcepit Apostolis suis ut id facerent, postquam accepisset panem, & gratias agens Patri suo dixerit, hoc est Corpus meum; & hic est Calix Sanguinis mei: Nam Apostoli in Commentariis a se scripsit, que Evangelia vocantur, ita tradidisse præcepisse sibi Iesum Sec. (Idem ibid.) Concede quæsumus Domine, ut firmi permaneamus in fide, quam a Patribus nostris accepimus.

Accipites, & dividite inter vos. Luc. 22. Hoc unum est ex divini hujus Sacramenti Miraculis, quod mens hominis adorare debet, quia illud seruat, videlicet eum, qui recipit partem speciei Panis, & vini sub qua continetur Corpus, & Sanguis Iesu Christi, totum recipere Iesum Christum. Frustra Paulus Samotrensis, ejusque Sectatores continxerunt aperte ad evocandas blasphemias, afferentes, Corpus, & Sanguinem J. C. in Eucharistia comprehensi continent, suas probantes his J. C. verbis, qui non intelligunt: Accipite, & dividite inter vos. Impius hic, & qui adhuc illi, ignorante infusore contra veritatem, quæ prodit ex ore S. Pauli dicentes, quod majus supplicium non mereatur ille, qui pedibus conculcat Sanguinem novi Testamenti, per quem Sanctificatus est. Nonne ut demoni placet, herefarcia illæ zeque intulit contumeliam Sanguini vivificanti Iesu Christi, & Spiritu sancto? Surest contra Sanguinem viviscentem, & contra Spiritum sanctum. (Idem ibid.) Si enim Sanguis Iesu Christi corripuit est, quia divisus, & effusus; idem igitur est de Spiritu sancto, quod hoc Sanguis adorabilis, qui nobis vitam largitur. Si igitur Spiritus fæsus, sicut Sanguis vita: nam Spiritus sanctus non divisus fuit super Apostolos? Non ne effulus est super omnem carnem? Nemus igitur dicit Spiritum sanctum esse corripuit est, quia effulus est super Discipulos, nec dicuntur hi unam damnatax accepisse divini hujus Spiritus partem, quia divinus est. Hoc ipsum dicamus de Corpore, & Sanguine vivificanti Iesu Christi in sacris Mysteriis, licet utrumque in plures partes dividum sit, utrumque equaliter totum ab omnibus sumitur, & corruptioni obnoxium non est, quia non efficit incorripuit. Amor tuus, Domine, & potentia tua misericordia emittunt, si temetipsum nobis per partes sumum, & non integrum tradidisses. Firma fide creditus, te nutrientem populum tuum hac Angelorum etiæ testatum fuisse Filii tuis magnitudinem magnificentia tua, & amorem, quo illos completestis, dando temet integrum illis, ut se totos tibi tribuant, cum id adimplent, quod iis præcepisti: accipite, & dividite inter vos.

Accipite, & manducate; Hoc est Corpus meum. Matth. 26. Terribilia sunt divina Mysteria, quæ in Altari adimplentur. Agnus Dei, qui tollit peccata Mundi, ibi vere immolatur comedendum. Sanguis Agni hujus divini vere funditur a Fidelibus bibendum. Adorabile hoc Sacramentum redditum Filii Dei objectum in quo Pater aeternus bene fibi complecat; neque enim immotus fuit per Iudæorum scismaticum, fed per amorem ipsius. Talis erat cibus Filiorum Ecclesie; hoc potu uterbat ad membra Domini. Hic Deus est, qui creavit illos, hic Redemptor, qui illos redemit, & ipse conservavit, ad quod invitamus. Caro illius vere cibus est, & Sanguis vere est potus; opus est eum Deum, & Hominem, ut id cogiter, & exequatur. Per admirabilem hanc Institutionem Iesus Christus aquæ suam probat Divinitatem, & Humanitatem; si enim Homo tantum esset, quomodo sanctus hic Cibus vitam eternam produceret? Et si tantum Deus, quomodo esse nobis posset realis, & sensibilis esset? Si homo non esset, quomodo Sanguis illius super Altare effundenderet? Sanguis, qui pro nobis offenditur. Et si Deus simul non esset, quomodo manducari posset, & non absoluiri? Homo nudus quo patto prædicatur illis, qui ad sacram mentum accedunt? Quomodo rufus aliquid, cum his, sum ubique, non tamē ministrat. Simplex enim Corpus vitam nequaquam infundit participantibus. (S. Cyril. Alex. Homil. in mysticam canam.) Communicemus ergo Corpori Iesu Christi, tamquam fonte vite per Divinitatem insuperabiliter cum Humanitate conjunctam. Bibamus Sanguinem ejus, qui postquam nostra elutis criminis, beatam nobis procurat immortalitatem, firma, & inconcupisca fide tenetis ipsum simili Sacramentum esse, & viatim, hunc eis offerentem, & qui oblatum est, comedat Corpus suum in Sacra Cœna sub aliena specie, & cum qui comedunt a Fidelibus. Credentes

sumus Iesum & minera Sacerdotem, & hostiam; ipsum qui offert & oblates est, qui accipit, & tradit. (Idem ibid.) Creditus manu quidem frangit Sigillum, sed Iesum in hoc Mysterio esse immortalem; & integrum ad nos venire sine divisione; & ab omnibus recipi, quia minatur, vel abfumatur.

Dominus ad quem libenter, verba vita aeterna habet. Joann. 6. Enumeratio Apostolorum Princeps hisce verbis ulti est, cum loqueretur de augusto Altaris Sacramento, quia continebat autem virce, & Mysterium hoc per verba vita consummatum erat. Mysterio continet. (Idem ibid.)

Fides, quæ principium vita est, dum erat huic Apostolo; hoc effectus, ut penetremus mysticas tenebras, quæ tegunt nos ad Dei Verbum in Sacramentis ejus aminans, intelligencia quorum sicut postea experienda, quam auctoritate humana: quæ ex prævitate sua dimicet. Omnipotens opera, damnat quod non intelligit. Videote, & admiramini hanc profunditatem in abysso Sacramenti Eucharistici, ubi cum panis, & vinum transubstantiantur per virtutem, & efficaciam celestium verborum in Corpus, & Sanguinem Iesum Christi: accidentia, quæ antequam verba proferrentur, innitebant natura panis, & vini, divinitus suspensus immorter per omnipotenciam verba Consecrationis. Nonne novum prodigium est, quod cum Corpus Iesu Christi sit caro, & non spiritus, nihilominus alat Spiritum, non corpus, & illum nutritus, vitam illi communictet? Potest ratio horum mirabilium altitudinem penetrare? Sed illa subpondere: fides vero vires mutatur ex rationis infirmitate; quia tunc exclamamus: Domine ad quem libenter? Nonne tu solus verba vita aeterna habes?

Paulus, quem frangimus, nonne communicatio corporis Christi Hoc Mysterio? Calix, cui benedictus, nonne participatio Sanguinis Christi recusat? 1. ad Cor. 11. Cum manducamus panem Domini, & via mortis pretiosum illius Sanguinem bibimus, delineamus imaginem Domini ex mortis Domini, quam subito Crux. Sed ut imago hac sit fidelis, opus est, ut in Altaris Sacramento hac eadem sit Caro, & idem Sanguis. Non alia, sed idem, quæ est profectus infusore contra veritatem, quæ prodit ex ore S. Pauli dicentes, quod majus supplicium non mereatur ille, qui pedibus conculcat Sanguinem novi Testamenti, per quem Sanctificatus est. Nonne ut demoni placet, herefarcia illæ zeque intulit contumeliam Sanguini vivificanti Iesu Christi, & Spiritu sancto? Surest contra Sanguinem viviscentem, & contra Spiritum sanctum. (Idem ibid.) Si enim Sanguis Iesu Christi corripuit est, quia divisus, & effusus; idem igitur est de Spiritu sancto, quod hoc Sanguis adorabilis, qui nobis vitam largitur. Si igitur Spiritus fæsus, sicut Sanguis vita: nam Spiritus sanctus non divisus fuit super Apostolos? Non ne effulus est super omnem carnem? Nemus igitur dicit Spiritum sanctum esse corripuit est, quia effulus est super Discipulos, nec dicuntur hi unam damnatax accepisse divini hujus Spiritus partem, quia divinus est. Hoc ipsum dicamus de Corpore, & Sanguine vivificanti Iesu Christi in sacris Mysteriis, licet utrumque in plures partes dividum sit, utrumque equaliter totum ab omnibus sumitur, & corruptioni obnoxium non est, quia non efficit incorripuit. Amor tuus, Domine, & potentia tua misericordia emittunt, si temetipsum nobis per partes sumum, & non integrum tradidisses. Firma fide creditus, te nutrientem populum tuum hac Angelorum etiæ testatum fuisse Filii tuis magnitudinem magnificentia tua, & amorem, quo illos completestis, dando temet integrum illis, ut se totos tibi tribuant, cum id adimplent, quod iis præcepisti: accipite, & dividite inter vos.

Accipite, & manducate; Hoc est Corpus meum. Matth. 26. Terribilia sunt divina Mysteria, quæ in Altari adimplentur. Agnus Dei, qui tollit peccata Mundi, ibi vere immolatur comedendum. Sanguis Agni hujus divini vere funditur a Fidelibus bibendum. Adorabile hoc Sacramentum redditum Filii Dei objectum in quo Pater aeternus bene fibi complecat; neque enim immotus fuit per Iudæorum scismaticum, fed per amorem ipsius. Talis erat cibus Filiorum Ecclesie; hoc potu uterbat ad membra Domini. Hic Deus est, qui creavit illos, hic Redemptor, qui illos redemit, & ipse conservavit. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis auribus nostris tamquam spectatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non potest ultra obliuisci pretiosi monumenti amoris Iesu Christi qui oculis videatur, manus atrectat, & ore recipitur. Sibi quilibet dicit, ut Apolloli, loquimur de Mysterio, ubi verbum substantialiter residet, & loquimur confidentes, quia oculi nostri viderunt, manus nostræ attestatores ac testes. Quod autemvis, quod vidimus, quod manducamus, nonne contrahemus deversoribus. Profecto ad elicendam ex cordibus nostris ampliorem perfusionem praesentis Jesu Christi in divinissimo hoc Sacramento, nosmetipso interrogamus, utrum magis moveatur, cum non redimus. Novatores. Amor magis inflammatius credit ampliæ objectum fuisse; adstare fidei videntem cum Iesu Christi discipulis; & panis, quem comedit a communione Corporis Iesu Christi; in quo non fallitur, nisi forte quod tempus, & locum. Non

